

Ljubljani moji Moričič.

Danes spet se ti malo ogledam; si pravi dosti minam
na ti pisat, in pisane bo kratko, me veselih sem da bo ho pišo
v roki od mojega Moričiča on je bo veselih vesel; kaj si tako
brez moje?

Danes sem bila tudi o kivi res puno, me ves' fikem mi
biti neč hai lep, samo dvi tri pesmi so bile lepe in tiste pesmi
Tupi kakho lepih spominam mi obudite, varu o rpinih bendah je
bilo puno f' besni, puno sanih lepih spominam, samo tolakle
o res kako saure mi tekla ho sem se spominjala etate Dragi
lebe sem vidla pret ocini, O Dragi kako blazno le ljubim,
kako nestopno čakam dan kateri se bome lahko spet videla
spet se stisnila eden d drugemu se gledala o oči, se poljubavala
ni potem lepo skupno veselo, o takrat samo dan sreča,
takrat samo moji me se ho spet razvido. O Brez moje nestreim
obupet, ne siimmo res upanjen in ser eno tramo f'iderigo, hi ne
nos čakajo dveri veselo, ja pa spet bome skupen; spet se bome
videla in stisnila, in spet ~~o~~ ostala bome skupen Tupi, ni takrat
ne nobeden neho ves' ukazati da se moremo pustit, ne nobeden
mi ne ho ves' vesu mojega ljubljanskega Moričiča, je takrat bo
samo same, ja same.

Tusihat Cheri, o ves da koksien hrot, tako se pautim same
koko mi monhas, da kar q negam hi se lozla, samo da
hi prista do ebe samo da hi le vidla, al pa samo da hi shisla
voj mi glas, Tapi hi je mogoe fudit na temu vetu
ko se fubina medva, ne ni q mogoe, ne ga mi shoveka
na temu vetu da hi mege tako fudit. Tapi to pisence
hi pisem da si poterasim malo meji sse, vse hi mi ni
mogoe govorit, mi ni mogoe hi povedat temu tranutku
kolko meji sse hi fudi, ja Tapi fubim le blazno q fubim
Trez hi Drugi meji meni ni ve rindlja, ni ve seclja
ne bna ni me na ve razresli, ne mi ni ve mari, ko
da hi, hi samo mi si me in dan pret ocmi, mete samo
misliti in premisljavati, Tapi ve hi hi povedala me hi hi
shisla ko hi bila pri hi, ko hi lep shoveka me vojih pomeh
a tako tu me tem malim papirju mi ni mogoe, nek-
nam se papirat kar hi lo lko povedla. Tapi misli smira
na voj seclje inu vedno upanje vojjo hi ona q smira
kol fudi, ni vedno hi lo ostola vojja veste denica ko hi sam
ni sedis, ja Tapi veste liban ko hi ces mar Tusihat.

Pedra hi koniam hi me najdem ve svet se pisat
Kajerimeje porudrave tu gace poljube na vojja dvoje
ustice hi pacifa vojja veste do groba Zemba Lofe.

Leko eec Preke voji sparci dobro in sejeji lpe
ve ot vojja seclje.